

DZIENNIK ŁÓDZKI

Rok I

Łódź, sobota 24 listopada 1945 r.

Nr 142 (152)

Na ruinach pangermanizmu

Proces norymberski stanowi, między innymi, likwidację pangermanizmu. Dlatego godzi się, choćby w głównych zarysach, przypomnieć rozwój i komizm propagandy imperialnego szaleństwa Niemców.

Złotywoch chochlik dziejowy wybrał sobie na głównego propagatora pangermanizmu Anglika renegata, Houstona Stewarda Chamberlaina, ubóstwianego przez Niemców autora książki p.t. „Die Grundlagen des XIX Jahrh.“ (Podstawy XIX wieku). Ostawiona praca Chamberlaina jest napuszoną ewangelią głoszącą urbi te orbi, że Niemcy są „od Boga wybranym narodem, który może wyprowadzić ludzkość na drogę promiennej przyszłości. Przez Niemcy — pisze Chamberlain — rozumieć wszystkie plemiona Europy północnej, jakie się ukazały w historii pod nazwą Celtów, Germanów i „Słowian, a z których w drodze nader pogmatwanego procesu wyszły narody współczesne. To że one wszystkie wyszły z jednej rodziny, nie podlega wątpliwości — ciągnie dalej renegat angielski — lecz w tej rodzinie Germanin był o tyle wybitnym pod względem umysłowym, moralnym i fizycznym, że czujemy się w prawie i całą rodzinę nazywać jego imieniem“.

Przy akompaniowaniu podobnie idiotycznej argumentacji rozwijają się wywody Chamberlaina na przestrzeni dwu grubych tomów — a kwiatki tego rodzaju jak np. że św. Paweł był Niemcem czystej krwi, wcale nie należą do rzadkości. I pomyśleć, że książkę Chamberlaina ludzie bogaci kupowali tysiącami egzemplarzami, celem bezpłatnego rozdania bibliotekom publicznym; a cesarz Wilhelm II wyrażał się o niej z najwyższym uznaniem. Stworzyła ona całą literaturę naśladowczą, samego zaś autora uczyniła najsłynniejszym i najpopularniejszym autorem w Niemczech.

Kapelmistrzowska laska (nie parasol!) Chamberlaina rozpętała wprost szaleńczą symfonię propagandy pangermanistycznej. W pierwszej linii na czoło wysunął się olbrzymi tom Reimera p.t. „Ein Pangermanisches Deutschland“. Otóż „znakomity uczonec“ berliński z całą tępotą czy cynizmem germańskim oświadczył, że skoro Jezus był pochodzenia nie niemieckiego, jest przeto oszustem, a ponieważ nikt nie może powiedzieć, że Chrystus jest oszustem — a więc, konkluduje Reimer, Jezus jest Niemcem. Dowodem tego są Jego jasne włosy, oczy niebieskie i zupełnie niemiecki kolor twarzy“.

Trzecim z kolei głośnym pangermanistą był Ludwik Woltmann, autor niemieckiej książki p.n. „Die Germanen und die Renaissance in Italien“. Nędzny elaborat Woltmanna został swego czasu przyjęty przez uczonych niemieckich wprost jako rewelacja naukowa.

Podług Woltmanna wszyscy niemal najgenialniejsi artyści włoscy są pochodzenia niemieckiego. I tak np. Michał Anioł Buonarroti — to nie żaden Włoch, tylko Niemiec... Bonroth pochodzący z Lombardii, prowincji — jak twierdzi autor — rdzenie germańskiej.

O Leonardzie da Vincim pisze Woltmann po przeprowadzeniu komicznych wywodów etymologicznych, że genialny ten

artysta bardziej niż kto inny ze wszystkich Włochów był czystym bez żadnej domieszki potomkiem rasy germańskiej i powinien się nazywać Wincke... (por. str. (83—86).

Podobne operacje volksdeutschowskie stosuje Woltmann z niemniejszym tupetem i cynizmem do szeregu słynnych mistrzów renesansu, między innymi, do Ghibertiego, Belliniego i Rafaela, przy czym pierwszy powinien się nazywać Wibert, drugi — Bellin, trzeci zaś pospolicie — Sandt. A więc, nie mamy już Rafaela, tylko zwykłego volksdeutschusa Sandta wnoszącego podanie o rehabilitację...

Ale dość tych komicznych przykładów z dziedziny volksdeutschostwa kultury europejskiej. Są one zupełnie wystarczające, aby rozbroić najbardziej oporną wyobraźnię zahypnotyzowaną rzekomą gruntow-

nością i wiedzą głośnych uczonych niemieckich. Czy jednak zdoła rozbroić mózgi zachodnio-europejskie — o tym ośmielam się wątpić. Nauka niemiecka posiada mimo wszystko, olbrzymi kredyt światowy. Kredyt ten należy jak najkrzytyczniej prześwietlić. Po procesie prawnym w Norymberdze powinno się zorganizować proces intelektualny, badawczy w stosunku do całej wiedzy, literatury i sztuki niemieckiej. Na tym tle wyjdą olbrzymie niespodzianki w postaci najrozmaitszych oszustw propagandowych, jakich się Niemcy w ciągu wieków stale dopuszczali. Inicjatywę na ten temat rzuceno już podczas pierwszej wojny światowej, w nieznaney u nas książce Sar Peladana p.t. „Okopy intelektualne“.

Roman Zrębowski

Jutro wybory w Austrii

MOSKWA, 23.11 (PAP). Wiedeński korespondent agencji Tass donosi, że dnia 25 listopada odbędzie się w Austrii wybory do parlamentu oraz do rad prowincjonalnych.

Tymczasowy rząd ogłosił nową demokratyczną ordynację wyborczą. Do wyborów staną 3 partie: socjaliści, komuniści i ludowcy. Pierwszy raz od wielu lat naród austriacki będzie mógł swobodnie się wypowiedzieć i wybrać parlament i rząd, które mu najbardziej odpowiada.

Prawo głosu przysługuje wszystkim obywatelom powyżej 21 lat. Wyłączeni są tylko b. członkowie partii hitlerowskiej.

Każda partia biorąca udział w wyborach wystawi swą własną listę, lecz w odezwach podkreśla się konieczność utrzymania rządu koalicyjnego również po wyborach.

Churchill świadkiem w Norymberdze

(Obsługa własna)

PARYŻ 23.11. Norymberski korespondent dziennika „Daily Sketch“ donosi, że Churchill wraz z kilkoma innymi memi stanu zostanie wymieniony jako świadek przed obrońcą Ribbentropa byłego ministra spraw zagranicznych Rzeszy.

„Żywiółowo wzmacnia się Polska“

Mowa ministra Bevina w Izbie Gmin

(Obsługa własna „Dziennika Łódzkiego“)

„Żywiółowo wzmacnia się niepodległa Polska“

„Hołd dla wysiłku Polski“

„Żołnierze polscy powrócą z bronią z Włoch i Anglii“

LONDYN, 23.11. W dalszym ciągu dwudniowej debaty w Izbie Gmin przemówienie wygłosił brytyjski minister spraw zagranicznych Ernest Bevin. Wezwał on wszystkie wielkie mocarstwa do przedstawienia swoich żądań terytorialnych, aby usunąć podejrzenia, które są groźbą dla pokoju światowego. Uwydatnił on konieczność zmodyfikowania organizacji pod kątem widzenia ogólnego bezpieczeństwa, a to z uwagi na wielkie zmiany, jakie zaszły od czasu konferencji w San Francisco. Mówiąc następnie o przesiedlaniu ludności niemieckiej, Bevin oświadczył, że celem polityki brytyjskiej jest wprowadzenie w życie decyzji poczdamskich w tej sprawie. Zapewnił on Izbie, że nie zamierza odwracać lub wstrzymywać tego niezbędnego procesu, lecz że będzie się starał o to, by akcja ta odbywała się w humanitarny sposób.

Bevin oświadczył, że widzi jak żywiółowo wzmacnia się niepodległa Polska w przyjaznych warunkach z ZSRR. „Patrzcie na Polskę,

— powiedział Bevin — jako na wzmacniającą się niepodległe państwo“. Mówiąc następnie o odbudowie w zniszczonych krajach takich jak Polska i Czechosłowacja, Bevin powiedział, że cieszył się, gdyby Brytyjczycy, będąc w takiej sytuacji jak Polacy, w ten sam sposób pracowali nad odbudową. Bevin oświadczył, że już w przyszłym miesiącu rząd będzie miał do dyspozycji odpowiednią ilość okrętów do przewiezienia do kraju polskich sił zbrojnych. Żołnierze polscy powrócą do Ojczyzny z Wielkiej Brytanii i Włoch w umundurowaniu i z własną bronią Bevin stwierdził, że polskie oddziały, pragnące bardziej szczegółowych informacji co do stosunków w Polsce i co do polskiego rządu tymczasowego, zgodziły się na zasięgnięcie opinii u ambasadora brytyjskiego w Warszawie. Ambasador ma sporządzić oświadczenie, które, jak ma nadzieję Ministerstwo Spraw Zagranicznych, przyczyni się do tego, że dużo więcej żołnierzy zdecyduje się na powrót do Polski, by pomóc w odbudowie kraju.

Bevin poświęcił następną część swojej mowy kryzysowi politycznemu w Grecji. Powiedział on: „Krażyło wiele pogłosek o zamiarze regenta Damaskinosa zrezygnowania ze swego

stanowiska. Prawdą jest, że w pewnym momencie rozważał on swą rezygnację, ponieważ czuł, że nie udało mu się doprowadzić do stworzenia rządu koalicyjnego. Mam jednak nadzieję, że rozmyślił się i pozostanie na swym stanowisku, by przeprowadzić kraj przez ten niebezpieczny kryzys. Wielka Brytania zaproponowała Damaskinosowi, by wybory odbyły się najpóźniej w marcu, a plebiscyt w 1948 roku.

Mówiąc następnie o stosunkach w Iranie Bevin oświadczył, że udzielił jak najdokładniejszych instrukcji brytyjskim władzom wojskowym w tym kraju, by układ sowiecko-brytyjski z 1942 roku był przestrzegany. Dodał on, że komisarz Molotow podczas swej ostatniej wizyty w Londynie zapewnił Ministerstwo Spraw Zagranicznych, iż podobne rozkazy zostały wydane do oddziałów sowieckich.

W dalszym ciągu swojej mowy Bevin rozpatrywał sytuację w Indonezji. Powiedział on, że zadanie Wielkiej Brytanii na tym obszarze zostało jej powierzony przez sprzymierzonych. Ze celem akcji Brytyjczyków w Indonezji jest otoczenie i rozbrojenie Japończyków.

Gering postawił niemiecki przemysł na stopie wojennej

Proces przestępców wojennych w Norymberdze

(Obsługa własna „Dziennika Łódzkiego“)

NORYMBERGA, 23.11. W czasie sesji porannej oskarżony Sauckel porozumiewał się z obroną pisemnie. Wszyscy oskarżeni z wyjątkiem Hessa, który czytał historię Bawarii, bardzo uważnie słuchali przebiegu rozprawy i robili notatki. Goering promieniał, gdy prokurator Dodd opisywał potęgę luftwaffe, zanotował jednak, że nie zgadza się co do ilości baterii przeciwlotniczych. Następnie Goering przyznał, że on to właśnie postawił niemiecki przemysł na stopie wojennej wkrótce po objęciu

władzy przez hitlerowców. Potrząsa głową twierdząco, gdy prokurator wspomina tajne posiedzenie rządu niemieckiego w październiku 1938 roku, na którym fuehrer dał Goeringowi rozkaz wprowadzenia w życie gigantycznego programu, przy którym wszelkie poprzednie osiągnięcia są niczym. Program ten obejmował przede wszystkim rozbudowę lotnictwa i w krótkim czasie lotnictwo niemieckie miało się powiększyć pięciokrotnie. Na zebraniu tym fuehrer polecił Goeringowi zastosować w dalszym ciągu zasadę pracy przymusowej i w tym celu tworzyć obozy dla robotników i zatrudniać w niemieckich gospodarstwach wiejskich najemników obcych narodowości. Następnie prokurator ujawniał szczegóły tajnego posiedzenia rządu z 1936 roku, na którym była omówiona sprawa gospodarczej mobilizacji Niemiec. Goering oświadczył wówczas, że należy rozpatrzyć wszystkie możliwe środki, gdyż wojna jest nieunikniona. (Miał on na myśli wojnę z ZSRR).

Odczytano również dokumenty, które oświetlają metody, jakie stosowali agenci

niemieckiego wywiadu. Informacje, które otrzymywał Krupp dotyczyły artylerii, nowych broni i metod strategicznych państw obcych.

O godz. 15.35 Trybunał zawiesił rozprawę do poniedziałku 26 listopada br. godz. 10-ej rano.

**

LONDYN 23.11. (PAP). Agencja Reutera donosi z Norymbergi, że w trzecim dniu procesu przeciwko głównym przestępcom wojennym przewodniczący Trybunału Lawrence oznajmił, iż Trybunał nie odbędzie posiedzenia w sobotę tak, że obrona będzie mogła zaznajomić się z aktami spraw

Strajki i rozruchy w Kalkucie

LONDYN 23.11 (PAP). Agencja Reutera donosi, że rozruchy w Kalkucie stają się coraz bardziej poważne. Robotnicy transportowi, robotnicy wodociągowi oraz zakładu oczyszczania miasta zaprzestali pracy na znak protestu, przeciwko procesowi oficerów hinduskiej armii narodowej.

Najbardziej daje się we znaki strajk robotników wodociagowych. Większa część sklepów została zamknięta. Tłumy ciągną ulicami miasta, wnosząc okrzyki. Policja użyła broni. 24 osoby raniono, z czego 10 poważnie.

Sytuacja na Jawie

(Obsługa własna)

LONDYN 23.11. Korespondent Reutera na Jawie donosi, że z powodu niebывale agresywnego zachowania się ekstremistów indonezyjskiej sytuacji w Semarang staje się coraz bardziej niepokojąca. Przywódcy indonezyjscy nawołują do wojny z Anglikami. Wojska brytyjskie, tymczasem spokojnie kontynuują akcję oczyszczającą. Gubernator Semarang został aresztowany.

BATAWIA 23.11. W Batawii zgromadziły się

liczne oddziały nacjonalistycznych wojsk indonezyjskich aby zapobiec ewentualnym prowokacjom ze strony ekstremistów. Pomimo to w wielu punktach miasta miały miejsce drobne potyczki. Obrady gabinetu Sharir trwają bez przerwy. W Surabaja zgromadziła się wielka ilość uchodźców co utrudnia wojskom brytyjskim posuwanie się naprzód. Straty indonezyjskich są podobno o wiele większe od strat wojsk brytyjskich.

